



The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 23. ožujka 2016. [\[Multimedia\]](#)

"Kad bih mogao više trpjeti za tebe, učinio bih to"

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Naše razmišljanje o Božjem milosrđu uvodi nas danas u Vazmeno trodnevlje. Mi ćemo proživjeti Veliki četvrtak, petak i subotu kao snažne trenutke koji nam omogućuju sve više ponirati u veliko otajstvo naše vjere: uskrsnuće našega Gospodina Isusa Krista. U ta tri dana sve govori o milosti, jer pokazuje dokle je Bog spreman ići u svojoj ljubavi. Slušat ćemo izvješće o posljednjim danima Isusova života. Evanđelist Ivan nam daje ključ za razumijevanje dubokog značenja: "budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio" (Iv 13, 1). Božja ljubav nema granica. Kao što je često ponavljao sveti Augustin, to je ljubav koja ide "do kraja bez kraja i konca". Bog se doista sav prinosi za svakoga od nas i ne štedi se ni u čemu. Otajstvo kojem se klanjamo u ovom Velikom tjednu je velika povijest ljubavi koja ne poznaje prepreke. Isusova Muka traje sve do svršetka svijeta, jer je to povijest dioništva s patnjom cijelog čovječanstva i stalna prisutnost u događajima osobnog života svakog od nas. Ukratko, Vazmeno trodnevlje je spomen jedne ljubavne drame koja nam daje sigurnost da nikada nećemo biti napušteni u kušnjama života.

Na Veliki četvrtak Isus ustanovljuje euharistiju, anticipirajući na pashalnoj gozbi svoju žrtvu na Golgoti. Da bi učenicima pomogao shvatiti ljubav koja ga nadahnjuje, pere im noge, pružajući još jednom osobno primjer kako oni sami moraju činiti. Euharistija je ljubav koja postaje služenje. To je uzvišena prisutnost Krista koji žele nahraniti svakog čovjeka, posebno najslabije, kako bi ih osposobio da mu budu svjedoci usred nevolja svijeta. I ne samo to. Dajući nam sebe sama za hranu, Isus potvrđuje da moramo naučiti lomiti s drugim tu hranu da to postane istinsko zajedništvo života s onima u potrebi. On se daje nama i traži od nas da ostanemo u njemu i činimo jednako tako.

Veliki petak je vrhunac ljubavi. Isusova smrt na križu, koji se na križu predaje Ocu da donese spasenje cijelome svijetu, izražava ljubav darovanu do kraja, bez kraja. Ljubav koja želi sve zagrliti, bez iznimke. Ljubav koja se proteže na sva vremena i sva mjesta: nepresušno vrelo

spasenja s kojeg svaki od nas, grešnike, može crpsti. Ako nam je Bog pokazao svoju najvišu ljubav u Isusovoj smrti, onda i mi, preporođeni Duhom Svetim, možemo i moramo ljubiti jedni druge.

I, na koncu, Velika subota je dan Božje šutnje. To mora biti dan tišine i moramo učiniti sve da za nas to bude stvarno dan tišine, kao što je bio u ono vrijeme: dan Božje šutnje. Isus položen u grob dijeli sa čitavim čovječanstvom tragediju smrti. To je tišina koja govori i izražava ljubav kao solidarnost s onima koji su vječno napušteni, do kojih Sin Božji dopire ispunjavajući prazninu koju samo beskrajno milosrđe Boga Oca može ispuniti. Bog šuti, ali iz ljubavi. Na taj dan ljubav – ta tiha ljubav – postaje očekivanje života u uskrsnuću. Razmišljajmo, na Veliku subotu: bit će nam dobro razmišljati o šutnji Gospe, "Vjernice", koji je u tišini čekala uskrsnuće. Gospa će, za nas, morati biti slika te Velike subote. Mnogo razmišljajmo o tome kako je Gospa proživjela tu Veliku subotu; u očekivanju. To je ljubav koja ne sumnja, već se uzda u Gospodinovu riječ, da se pokaže i zablista na dan Uskrsa.

Sve to je veliko otajstvo ljubavi i milosrđa. Naše riječi su siromašne i nisu dovoljne da do kraja izraze to otajstvo. U tome na može pomoći iskustvo jedne djevojke, koja nije mnogo poznata, a koja je napisala uzvišene stranice o Kristovoj ljubavi. Njezino ime je Julijana od Norwicha; ta nepismena djevojka je imala viđenja Isusove Muke i koja je potom, postavši samotnicom, opisala, jednostavnim, ali dubokim i snažnim riječima smisao milosrdne ljubavi. Govorila je ovako: Tada me dobri Gospodin upita: "Jesi li sretna što sam trpio za tebe?" Ja rekoh: "Da, dragi Gospodine, silno sam ti zahvalna; da, dobri Gospodine, blagoslovljen bio". Tada Isus, naš dobri Gospodin, reče: "Ako si ti sretna, i ja sam! Podnijeti muku za tebe za mene je radost, sreća, vječna radost; i kad bih mogao više trpjeti učinio bih to". To je naš Isus, koji svakome od nas kaže: "kad bih mogao više trpjeti za tebe, učinio bih to".

Kako su lijepe te riječi! Omogućuju nam stvarno shvatiti neizmjernu i beskrajnu ljubav kojom Gospodin ljubi svakog od nas. Pustimo da nas zahvati to njegovo milosrđe koje nam dolazi ususret; i u ovim danima, dok su nam oči uprte u Gospodinovu muku i smrt, primimo u naša srca veličinu njegove ljubavi i činimo to poput Gospe na Veliku subotu, u tišini, u iščekivanju uskrsnuća.

Apel Svetog Oca

S tugom u srcu pratio sam tužne vijesti o terorističkim napadima koji su se jučer dogodili u Bruxellesu, koji su prouzročili brojne žrtve i ranjene. Jamčim svoju molitvu i blizinu dragom belgijskom narodu, svim članovima obitelji žrtava i svim ranjenima. Ponovno apeliram na sve ljude dobre bolje da se ujedine u jednoglasnoj osudi tih okrutnih užasa koji donose samo smrt, teror ili užas. Sve molim da ustraju u molitvi i mole Gospodina, u ovom Velikom tjednu, da utješi ožalošćena srca i obrati srca tih osoba zaslijepljenih okrutnim fundamentalizmom, po zagovoru Djevice Marije. Molimo: "Zdravo Marijo...". Sada se, u tišini, pomolimo za mrtve, za ranjene, za članove njihovih obitelji i za cijeli belgijski narod.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana